Schillinger Gyöngyvér

Egy hét vagy annyi se

PRÓZA - LXIV. évfolyam, 38. szám, 2020. szeptember 18.

Apu csöndes volt, alig emlékszem, hogy mit csináltunk este, a régi lakásban éltünk, zöld bársonykanapé, az öcsém még kisgyerek. Fürdették az öcsémet, azt hiszem, ez volt az esti program, apu adott puszit, szúrt a bajusza. Apu még nem tud Terryről, anyu szerint nem kell mindenről tudnia, neki is megvan a maga élete. Az én életemnek viszont, ánforcsonetli, per pillanat nagyon is része ez a Terry, és hát nekem is vannak jogaim, példának okáért a fürdőszobára, ami most Terry öreges aftersévjétől bűzölög, és bepárásítja a tükröt, egyáltalán, beleáll a zuhanyzónkba, jelen van, hahotázik, kacsint, mintha a cimborája lennék, pedig nem vagyok.